

Gazeta Grudziądzka

W Imię Boże!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Wydanie II

Za Wiarę i Ojczyznę!

„Gazeta Grudziądzka” wychodzi 3 razy tygodniowo w 3 wydaniach: I. (Pomorze), II. Wojew. centralne, kresy wsch., Małopolska i zagranica), III. (Wielkopolska i Śląsk) wraz z bezpłatnymi dodatkami: „Gospodarz i Osadnik”, „Robotnik”, „Dobra Gospodyni”, „Śmiech”, „Przyjaciel Młodzieży”, „Gość Świąteczny” i inne dodatki. — Przedpłata wynosi kwartalnie wraz z odnośnym do domu złotych 390.

w Wolnem Mięście Gdańsku 750 guldenów, zagranicą wraz z kosztami przesyłki: we Francji 20 franków, w Belgii 6.50 belgów, w Holandii 2.50 guldenów nól., w Niemczech 4.00 RMk., w Szwajcarii 5 fr. szw., w Czechosłowacji 38 koron czesk., w Austrii 8 szwilingów, w Danii 6.00 koron duńsk., w Szwecji 5 koron szwedz., we Włoszech 20 lirów włoskich, w Ameryce i Kanadzie 1.50 dol., w innych krajach równowartość 1.50 dol. ameryk. — Ogłoszenie drobne z słowo 20 groszy, słowa tłustym drukiem podwójnie najmniej 2 zł., tylko za gotówkę zgóry.

Na piątek, 22-go stycznia 1937 r.

Nadzwyczajny Kongres Stronnictwa Ludowego

W niedzielę dnia 17 stycznia br. w sali Resursy Obywatelskiej w Warszawie odbył się Nadzwyczajny Kongres Stronnictwa Ludowego. W chwili otwarcia Kongresu przez przewodniczącego p. Thugutta, liczba delegatów sięgała cyfry 383, liczba zaś obecnych gości, którzy, mimo ogłoszenia, że udział ich jest wykluczony, przybyli z różnych stron kraju, nie mając pełnego upoważnienia do występowania w charakterze delegatów, — przekroczyła 240. Reprezentowane były wszystkie dzielnice kraju. Podium Kongresu otoczono licznymi sztandarami powiatowych organizacji, nad Prezydium zaś pięknie udekorowany, zawieszony portret prezesa.

Pan prezes Thugutt w zagajeniu oddał w pierwszym rzędzie hołd poległym za sprawę chłopską oraz zmarłym wybitnym członkom Stronnictwa, wspominając w swoim przemówieniu b. senatora dra Buska i b. posła Plute, oraz wodza ruchu socjalistycznego ś. p. Daszyńskiego, zasłużonego działacza niepodległościowego i obrońcy demokracji. Następnie przesłał pozdrowienia dla skich, co zostało przyjęte nadzwyczajną owacją, długo niemilkącymi oklaskami i śpiewem „Gdy naród do boju”.

Obok prezydium zasiadło na miejscu honorowym 6-ciu ludowców, którzy przeszli przez Berezę. Również — ich w serdecznym przemówieniu powitał p. prezes Thugutt. — Długo sala nie mogła uspokoić się w wyrażaniu sympatii i uznania. Następnie odczytano list pp. prezesa dra

skierowany do Kongresu. Sala wysłuchała go z zapartym oddechem i w skupieniu.

W dalszym przemówieniu swoim w zagajeniu p. prezes Thugutt wskazał na ciężkie położenie międzynarodowe oraz warunki życia wewnętrznego, w jakich znalazła się Polska. Nawet gdyby przyjąć, że chwilowo osiągnęliśmy dno kryzysu, to jednak nie można mówić o stałej poprawie, albowiem nie usunięto przyczyn zła. Lekce-nierówny podział majątku i dochodu społecznego — oto przyczyną, bez których usunięcia nie będzie w stanie Polska dostatecznie stawić czoła niebezpieczeństwu, jakie na nią idzie. Trwanie w dzisiejszym stanie warunków życia polskiej rzeczywistości, jest na długą metę niemożliwe i dla państwa niebezpieczne. Świat żywy domaga się zmiany.

musi być cofnięty. Zwolnieni muszą być wszyscy, którzy — Oto odpowiedź 16-tu milionów chłopów.

Odpowiedź tę chcemy dać w wolnym sejmie, tam gdzie można rozmówić się z ludem polskim nie przez

i nie przez — Tam chcemy postawić to, co nas łączy i to, co nas dzieli. Nie pójdziemy z żadną dyktaturą, czarwoną, czy czarną. Naszym celem — przywrócenie demokracji i obrony wolności. — Każda dyktatura nam jest wstętna, zarówno soc. wieka, jak hitlerowska. Nie mamy zamiaru jakkolwiek nam się ciągle przeszkadza w pracy, trwać w bezczynności. Musimy tworzyć Polskę ludową, budować demokrację gospodarczą, pracować nad renach oświatowych, tworzyć swój światopogląd w masach. Walka polityczna dać nam musi zwycięstwo, a Polsce spokój.

W dalszym ciągu Kongresu powiaty: jarosławski, przeworski, łanucki, rzeszowski, niski, ofiarowały sztandar dla Kongresu. Przy wręczaniu sztandaru przemówił w imieniu tych powiatów, znany jeszcze z okresu Nowosielec, p. Słysz.

W swoim przemówieniu wskazuje, że od Nowosielec rozpoczęła się nowa era w dziejach ruchu chłopskiego, wobec czego wyżej wymienione powiaty postanowiły ufundować sztandar Stronnictwa, który ma być symbolem siły i jedności chłopskiej. Wręczając ten sztandar w ręce p. prezesa, mówił ob. Słysz, oświadczamy uroczystie, że praw chłopskich oraz honoru szerokich mas ludowych, będziemy do ostatniej kropki. Na pierwszym planie stawiamy ugruntowanie naszej państwowości

przez zapewnienie Polsce bezpieczeństwa i siły nazewnątrz, a ładu i porządku nawewnątrz. Stwierdzamy, że niema siły, która mogłaby się oprzeć dążeniu chłopów do

Chłop ten, który państwo żywi i broni, winien być jej naturalnym gospodarzem. Rok 1920 był zwycięstwem chłopów nad bolszewikami. Rok 1936 był rokiem konsolidacji sił ludowych, zaś rok 1937 musi być rokiem chłopów.

Wykazaliśmy całemu światu, że Stronnictwo Ludowe jest jedno i niepodzielne. Niema wśród nas żadnych tarć i rozterek. Wszyscy dążymy do jednego świetlanego celu, jakim jest Polska ludowa i

Wzięcia władzy jako gospodarze, odpowiedzialni za całość państwa polskiego. Stoiśmy twardo przy sztandarach zielonych i jesteśmy pewni, że doprowadzą nas do zwycięstwa. Leży to w interesie Polski i chłopów. Tak nam dopomóż Bóg”.

Następnie, w imieniu powiatu lwowskiego, wręczono przewodniczącemu Kongresu — kose, która na drzewcu sztandaru ma przypominać ten symbol, pod którym chłop polski został ongiś wprowadzony na widownię. Odpowiedzia sali na przemówienia było odśpiewanie hymnu państwowego „Jeszcze Polska nie zginęła”.

W dalszym ciągu p. sekretarz naczelny Stronnictwa Ludowego Grudziński, odczytał życzenia, które wpłynęły od PPS, Czechosłowackiego Stronnictwa Agrarnego oraz od chłopów wileńskich, lubelskich, od górali oraz z szeregu innych miejscowości Polski.

Przyjęto również wniosek zamianowania Prezydium honorowe-

go Kongresu, które tworzą emi- oraz obecni na Kon- gresie z Berezy.

Urządzące Prezydium tworzyli p. prezes Thugutt, p. dr. Gruszka i p. dr. Putek, jako wiceprzewodniczący oraz p. posłanka Kosmowska i p. Teper, jako sekretarze.

Wśród burzy oklasków weszedł następnie na trybunę urzędujący prezes Stronnictwa, p. marszałek Rataj, i wygłosił swój referat polityczny.

Referat ten wypowiedziany z ogromną swadą, przekonaniem i przekonywującą argumentacją został przyjęty niemilkącymi oklaskami i brawami. Również i projekt rezolucji odczytany przez referenta.

Przemówienie p. marsz. Rataja podajemy na innym miejscu.

Przez całe popołudnie do późnego wieczoru przemawiali poszczególni delegaci, wysuwając przede wszystkim cały szereg zadań, któreby miały na celu zastrzeżenie rezolucji.

Wybrana komisja redakcyjna w osobach: prezesa Kongresu, pana Thugutta, prezesa Stronnictwa, p. marsz. Rataja oraz członków N. K. W. pp. Mikołajczyka, Gralińskiego, Grudzińskiego i Czapskiego, przysłała po opracowaniu zgłoszonych rezolucyj z wnioskami na plenum.

Na uwagę zasługują oprócz przyjętych jednomyślnie rezolucji N. K. W. Rezolucje takie, jak upoważnienie N.K.W. do zwołania ogólnopolskiego zjazdu chłopów do Warszawy oraz chwycenia się

postulatów chłop skich.

Przyjęto poza tym jeszcze rezolucje protestujące przeciwko praktykom cenzorskim oraz masowym aresztowaniom działaczy chłopskich, odstawianiem ich ciupasem do miejsca zamieszkania, rezolucje w sprawie zakazu należenia do różnych tajnych organizacji, uzależnionych od obcych i wrogich często chłopom czynników, oraz wzywających członków Stronnictwa do wstępowania na członków do spółdzielni, prowadzących uniwersytety ludowe. — Wszystkie rezolucje zostały przyjęte jednomyślnie bez jednego sprzeciwu.

Na zakończenie przemówił jeszcze p. marszałek Rataj, reasumując przebieg tego wspaniałego, potężnego a tak jednomyślnego, Nadzwyczajnego Kongresu Stronnictwa Ludowego.

Rewolucjonizowanie Francji

Cały szereg wydarzeń ostatniej doby wskazuje jasno na to, że Moskwa całą siłą zmierza do wywołania we Francji rewolucji komunistycznej wzorowanej na Hiszpanii. Korzystając z dostaw broni dla obcy czerwonych w Hiszpanii komuniści francuscy, niejednokrotnie przy poparciu lokalnych sympatyzujących z frontem ludowym władz komunalnych, urządzają już we wszyst. dzielnicach kraju zasobne składy broni i amunicji. Dzieje się to na rozkaz kominternu, jak oświadcza treść niedawnej transmisji radiowej z Moskwy, skierowanej do proletariatu francuskiego. W transmisji tej

zwracano m. in. uwagę, że proletariał hiszpański dlatego tylko „tak skutecznie” opiera się faszystom, że był „dość przezorny” aby zapatrzeć się w broń przed nadełdzącymi wypadkami. Z przykadu tego proletariatu francuski winien uczynić, że trzeba zbroić się do wojny domowej.

Jak podaje parvski tygodnik „Gringoire”, do czuwania nad wypełnianiem zleceń kominternu zmierzających do przyśpieszenia rewolucji komunistycznej we Francji powołany został przez Moskwę osławiony przywódca rokoszu we flocie francuskiej Andre Marty.

